

Hot Line (e Irco Mena) fick dras ut ur sin moder. Hon var stor, hade överbett och bakkäna fulla av osteochondros. Men Anette Stuborn trodde mer på stoets livslust än veterinärernas dom. Ett halvår efter tävlingsdebuten leker hon runt i 1,30-klasser.

Vann sitt livs kamp

Dömd att dö – i dag är Hot Line på väg mot hopptoppen

Text och foto: Lena Särholm

Hon föddes med fem centimeters överbett och bakkäna fulla av osteochondros. Men det 175 cm höga stoet har i alla fall dragit en vinstlott i livet. Hon har turen att tillhöra tålmodiga familjen Stuborn i Sigtuna.

– DET VAR TVEKSAMT om det skulle bli häst av den. Så illa var det.

Veterinären Arne Lindholm, Mälaren Hästklänik, har inga problem att återkalla bilden av det bakkäna han försökte rensa från lösa benbitar för snart åtta år sedan. Det var omöjligt att ta bort allt. Då skulle det inte bli något ben kvar.

I dag är det dödsdömda fölet en reslig donna på 8 år som spås en lysande framtid på hoppbanan. Ett halvår efter tävlingsdebuten lattjar hon runt i 1,30. Felfritt, smidigt och snabbt. Buden börjar få frestande många nollor. Men Anette och hennes mamma säljer inte. Inte efter allt de gått igenom.

– Så fort du säljer mister du något. Allt du kan säga är att "det där har varit min häst", säger Anette.

DET FINNS SANNSAGOR och historien om halvblodet Hot Line är en sådan. Att hon står på Strömsholms

stallplan sadlad och klar för hoppträning en disig onsdag i oktober är ett mirakel.

– Själva har vi aldrig tvekat. Redan när hon var ett halvår såg jag att hon hade DET, en fighting spirit. Det är något man bara vet, en känsla, säger Anette.

För Hot Line har livet varit en strid. Men egentligen började kampen långt innan hon ens var på tänkt. Anette hade fått låna mamman, Body Line, en kraftig bit från England, av familjen Bäckman i Sala. Tillsammans skulle de ge konkurrenterna en riktig match. Var det tänkt.

– DET VISADE SIG att hon hade en medfödd ryggskada. Men veterinärerna trodde inte att det var genetiskt så hon gick tillbaka till Bäckmans som satte henne i avelsboxen.

Besöken hos hingstarna var många men resultatlösa. Hon tog sig inte. Så Anette, som hade fattat tycke för stoet, fick köpa henne för några tusenlappar. Slaktvärdet.

Lyckan var stor när hon fick stoet dräktigt redan vid första försöket. Men glädjen var kortvarig.

– Hon kastade i nionde månaden. Tvillingar.

Anette bet ihop, hade redan valt nästa hingst. Detta var tidigt 90-tal

då helsyskonen Marcoville och Irco Mena 763 (e Irco Marco) lärt tala om sig på tävlingsbanor världen över. Anette gillade den nästan snövita hingsten, som så lätt klippte hindren.

– Men det var en ren chansning. Han hade ännu inte visat något i aveln.

I dag är Irco Mena (död -95) en av landets främsta hoppförärvare. 1998 hade han 115 tävlande avkommor, 110 med placering. Mest känd är So What 908, Helena Lundbäck tilltänkta OS-häst som så snöpligt såldes till USA precis före avresan.

VÅREN -92 FÖDDES Hot Line, rejäl och långbent redan då. Veterinären fick dra ut henne, för att några timmar senare komma tillbaka och hjälpa det livstörstande lilla livet att dia. Hot Line fick inget grepp om spenen. Hon hade ett överbett på fem centimeter.

– Ju fler gånger hon missade, desto argare blev hon, stod bara och studsade. Hon har alltid haft enorm energi, mycket humor. Det är nog tack vare det som hon har klarat sig, säger Anette och ler pillemariskt.

Sina tre första dagar tillbringade Hot Line på Veterinärhögskolan för att få i sig tillräckligt med mat.

FÖRSTA HALVÅRET förflöt komplikationsfritt. Men en dag var hon plötsligt halt. Röntgenplåtarna visade två bakkäna uppåt på lösa benbitar. "Inget att hålla på med" konstaterade veterinärerna med sin kliniska kunskap.

Anette insisterade att de i alla fall kunde göra ett försök.

Operationen avbröts. Om de tog bort mer skulle det inte bli något kvar. Det andra knät, det bättre, var inte tal om att operera. Veterinärerna trodde ändå att Anette skulle ge upp.

Av en lycklig slump blev hon erbjuden att testa ett nytt preparat, ett tillskott av pulvriserad dolomitsten med bl a bor och kisel som ska hjälpa kroppen att bygga upp skelettet.

Efter fyra månader var Hot Line ohalt. Efter ytterligare ett år kunde man se förändringar på röntgenplåtarna, till det bättre. När hon var 4,5 kunde inridningen börja.

– Det hade jag aldrig trott. Det var stora fula skador, och bakkäna och bogar är de värsta ställen att ha osteochondros 1, säger Arne Lindholm som kunnat följa Hot Lines utveckling från köksfönstret. Han bor granne med Anette.

Nu är det en häst full av spring han ser.

HOT LINE VAR, liksom många hästar med Irco Marco-blod, sen i utvecklingen. När hon var 4,5 år var hon 1,70 hög. Och växte fortfarande.

När hon var 6,5 år och 175 cm över manken togs de sista röntgenbilderna. Anette kunde andas ut. "Tuta och kör" sade veterinärerna och lade luntan med plåtar i arkivet.

– Sedan den dagen har det inte varit några problem. Det enda hon haft är en hovledsinflammation. Fram.

– Men det är klart. Så fort hon känns stel blir man orolig...

ANETTE TÄVLADE TIDIGARE. Som bäst var hon femma i junior-SM i hoppning. Men sedan några år får ridandet stå tillbaka för familjen. Tävlandet, det får andra sköta.

Genom bekanta kom hon i kontakt med Helen Larsson, lovande junior som går andra året på hopp-gymnasiet i Strömsholm. Helen red sedan ett halvår Anettes uppfödning Mickey Mouse (e Robin Z u Surprice, stoet som Anette red i JSM). I februari i år fick Helen förtroendet att matcha ögonstenen Hot Line.

– Min mamma och jag har fött upp fyra hästar, men aldrig sålt några. Vi vill hänga med i sporten även sedan jag lagt av, och äger du hästen blir du delaktig på ett helt annat vis. Vi tvingas tillsammans med ryttaren, och åker på alla tävlingar inom tio mils radie.

Anette gör även sporten en välgärning. Juniorer har ofta problem att få tag i bra hästar – kontraktet med Helen Larsson löper på fem år.

– Vi valde en junior för då får hästen en mjukare start. Chansen är större att en bra häst räcker längre.

DEN SENA INRIDNINGEN gjorde att Hot Line hoppade med ryttare första gången när hon var 7 år. Nu är hon 8. Första tävlingen gjorde hon i maj, utomhus på Västerås erkänt tuffa sandplan. Det blev två pet i 1,10. Helgen efter gick hon dubbelnolla.

I augusti var hon redo för 1,30. Debuten skedde vid det blöta SM-meetinget i Sunne. Hon var felfri i grundomgången. Senaste framträdandet var på hemmaplan, junior-DM på Strömsholm. Det blev brons för Helen och Hot Line.

– Trots att hon är så stor är hon smidig som en panter, hoppar väl och är rädd om sig. Hon har jättekapacitet, säger Helen, som har några spännande år framför sig.

Spekulanterna har börjat gräva i fickorna, men Hot Line blir kvar i Larssons stall. Åtminstone de fem närmaste åren.

– Visst missar vi pengar. Men för oss handlar det inte om det, säger Anette och klappar om den stora skimmeln. ■